

מוכרחים להפנים שמדובר כאן בפיקוח נפש ואי אפשר עוד לדחות מחודש לחודש ומשנה לשנה

הומה ודעת

פרק י"ג

פיקוח נפש

מרכז ההסברה שע"י ועידת הרבנים לביצור חומות הדת

הגאון רבי יעקב מאיר זוננפלד שליט"א

כולנו נמצאים בסכנה גדולה מאוד! כולנו נמצאים בסכנה שלא היתה מעולם כפשוטו! יש כאלו שעדיין אדישים, הסיבה לכך היא משום שרובא דרובא מהחורבנות שקרו, הציבור לא מודע להם בכלל.

יש נשים יקרות שהולכות לעבוד ושולחות את הבעל שישב וילמד. בכל המשרדים יש היום אינטרנט, ופעמים רבות הוא גם פרוץ, ואם האשה לא דורשת לחסום אותו מכל המרעין בישין זה גורם לחורבנות נוראים! אתם יודעים כמה נשים עזבו את הילדים בגלל זה?!

אם האשה עובדת במקום וס שלא ברור מהי החסימה שם - לא לסמוך ש"זה יהיה בסדר" כי זה יהיה לא בסדר! אל תאמר "אני צריך פרנסה", האם בשביל זה כדאי להרוס את הבית?! מדובר במצב של פיקוח נפש ממש, בלי שום הגזמות.

הציבור חייב לצאת מהאדישות ולא לחשוב "זה לא נוגע לי", כי זה נוגע לכל אחד ואחד מאיתנו.

תמונות מזעזעות של מכוניות מחוצות וכל מה שמסביב, וכותרות אדומות על מספרים מחרידים של הרוגים בכבישים, וגם אם נאמר לו: "אל תאמר לי זה לא יקרה", הוא מיד יתניע את הרכב וגם יציע לנו טרמפ.

והוא צודק. גם אם יתכן שאם היו ממצאים את המכונית בזמן חז"ל הם היו גוזרים לאסור אותה לכלל כדי למנוע תאונות, אבל כל עוד שאין כזו גזירה, מותר ליסוע במכונית. כי הסיכוי שהתאונה תקרה דוקא לנהג הזה הוא קטן, והוא לא אוסר להימנע מהצורך והנחיצות שיש בנסיעה במכונית.

אבל אם היינו מגלים את אוננו של אותו נהג, שפלוני הידוע כרוצח, רוצה "לסגור איתו חשבון", והוא עוקב אחריו ומחכה לשעת כושר שבה הוא יהיה עיף ומותש, בירידה שהמעצורים לא בולמים בה מיידית, ושבידי הכביש פעורה תהום, בשעה זו בדיוק הוא יגיח מולו מעבר לעיקול ויסנוור אותו...

כי צד היינו מגיבים אם הנהג היה פוטר את כל העניין באמירה סתמית "לי זה לא יקרה", או "ההגה בידיים שלי"...

אין נהג שהיה ממשיך ליסוע בשלוה עם ידיעה כזו. ואם הוא היה מוכרח להמשיך לנהוג, הוא לא היה עושה זאת ללא אמצעי בטיחות והגנה, שהיו מונעים במאה אחוז את האסון.

המלכודת

וזהי הטעות הגדולה בתחושה ש"לי זה לא יקרה". ההתייחסות היא לפי המצב השגרתי והזורם, בלי להביא בחשבון את היצר המתוחכם

משה הלל הירש שליט"א במשאו בשיבת מיר בירושלים כפי שפורסם כאן לפני מספר שבועות:

"יש נשים שעובדות במקום שיש בו אינטרנט פרוץ ודוחים את התיקון מיום ליום, אף על פי שידועים סיפורים רבים של נפילות שנגרמו מזה, מהו שורש הדבר?"

וגם הוא ענה את אותה תשובה, ופירט מהו התירוץ המרכזי שמספק היצר הרע: "לי זה לא יקרה" - זה כלל גדול ביצר הרע."

היצר לא הביא כאן תירוץ תלוש לחלוטין מהמציאות. הוא משתמש בתחושה בסיסית בנפש. כאשר אדם מרגיש שההגה בידיים שלו, ובידו כוח ההחלטה את מה לפתוח ובמה להסתכל, קשה לו עד מאד לקבל ולחוש שהוא נמצא בסיכון גבוה.

הוא חש בטוח בעצמו ובכושר החלטתו, ומסיק שהנופלים הם כנראה אנשים חלשים או בעלי רקע כלשהו, נפשי, משפחתי, או רוחני. ממש כפי שהם עצמם הסיקו מלכתחילה.

בשביל שנבין את הטעות שעומדת מאחורי הביטחון הזה, לא מספיקה האזהרה: "אל תאמר לי זה לא יקרה". נדרש כאן הסבר יסודי, מדוע באמת לא יתכן שאדם יסמוך על עצמו, על גרותו ועל שיקול דעתו, כאשר הוא מרגיש שהמושכות או ההגה בידיים שלו.

מעבר לעיקול

אם ננסה לשכנע בעל רכב להפסיק לנהוג מחשש לתאונות, לעולם לא נצליח. כי הוא מרגיש שההגה בידיים שלו. גם אם נראה לו

אחת אחר חצות ליל. שקט מפחיד שורר במחלקה האונקולוגית בתל השומר. "תבטיח לי", מתחנן האב המיוסר, "תבטיח לי שלא תתקרב לזה לעולם".

מוטי בן השטים עשרה מבין היטב על מה אביו מדבר. הוא דיבר איתו לאחרונה רבות על החורבן שמביאים האינטרנט הפרוץ והמכשירים הטמאים, אבל הוא לא יודע על מה שמביא את אביו לדבר על זה. על מה שמתחולל מתחת לפני השטח ועומד לטלטל את חייו בעתיד הקרוב. הוא אינו יודע שאמו כבר רחוקה עד מאד מחיים של תורה ויראת שמים, שהיא כבר לא מקפידה על הלכות ושומרת שבת רק בפרהסיא.

לפני חצי שנה הם ניסו לבקש סינון לאינטרנט במשרד שבו היא עבדה, אבל הבוס שידר שהוא לא מתלהב מהרעיון ולא היה נעים להתעקש על זה. עלה איזה פיתרון שאליו הוא נטה להסכים, אבל שיגרת החיים גרמה להם להזניח את העניין. אם הוא היה יודע לאן היא תגיע, הוא היה הופך עולמות ובלבד שהיא לא תיחשף לאינטרנט הפרוץ.

יסורי המחלה שפגעה בכבד, מתגמדים למול יסורי הנפש והדאגה לעתידים הרוחני של הילדים. כשהמצב מחמיר הוא מבקש לדבר ביחידות גם עם רחלי בת התשע. הוא מנסה לומר משהו אך גרונו נשנק. המחשבה על מה שעלול להיות איתה בזמן הקרוב מטריפה את דעתו. דמעות גדולות נוטפות מעיניו, ולפתע הוא פרוץ בבכי נוראי. הילדה מתייפחת ביחד איתו, והרופאים שחוששים לבריאותו מסמנים לה לצאת מהחדר.

לאחר זמן מה מגיע לביקור רב השכונה. האב שוטח בפניו אפשרויות שונות לטיפול בילדים שכל אחת מהן מלווה בחששות נוראיים. הדמעות חונקות את גרונו והוא מבכה את חורבן ביתו. "מלאך המוות בדרך כלל לוקח את האבא ומשאיר יתומים, אחרי שהוא המציא את האינטרנט הוא מסוגל לקחת את האבא, להרוס את האמא, ולחטוף את היתומים..."

יצר של תירוצים

לפני כשלוש שנים התקיימה הלווייתו של אותו אברך יקר. לאחר מכן נכנס רב השכונה למרן פוסק הדור הגאון רבי ניסים קרליץ שליט"א להתיעץ עמו כיצד לטפל במקרה המזעזע והמורכב. הוא העלה את האפשרויות השונות שהציע האב, וחזר על המשפט הנורא שהשמיע. מרן שליט"א הוסיף על הדברים, שכפי שהוא שומע מדיינים יש ממש מגיפה של הורים שנפלו, ואלפי יתומים חיים נשארו במצב נורא. "הרי אנשים שומעים מהמקרים הללו", הרהר בקול רב השכונה, "איך הם לא מתעוררים לחסום לגמרי את האינטרנט הפרוץ". מרן שליט"א היררה מעט ואחר אמר, "יש כאן יצר הרע מיוחד שנותן לאנשים תירוצים כדי להפיל אותם ולהרוס את משפחתם וילדיהם".

את השאלה הזו שאל גם הגאון הגדול רבי

שיודע בדיוק מתי הן עיתות החולשה שלנו, ואומנותו היא להגיה בדיוק אז ולסנוור עם סקרנות תמימה שלעיתים אף אין בה כל איסור, אבל היא גוררת ומושכת אל מחוץ למסלול עד לפי התהום.

הסינוור הזה נעשה על ידי ההמצאה השטנית שהשתמשה במיטב המוחות האנושיים המכירים את נקודת התורפה שבנפש האדם, ויודעים כיצד למשוך ולגרוור אות לגלוש עוד ועוד. כשהוא בתוך הגלישה חסרת הגבולות, היצר כבר מחכך ידיים בהנאה. עבודתו כבר נעשתה.

מי שעדיין לא נתקל בנסיון הזה, אין לו שום כלים לאמוד ולדעת שהוא מסוגל לעמוד בו. וגם מי שהתנסה בכך, אין לו שום ערכות להינצל מהמלכודת הבאה שיעמיד לו היצר בתיחכום.

יש לו מספיק סבלנות לתת לאדם תקופה ארוכה של עבודה שגרתית וסתמית ללא פיתויים מיוחדים, עד לרגע המתאים שבו הוא עומד מאחורי העיקול וזורק את הפיתוין.

דבר אחד ברור. אלמלא הקב"ה עוזר, אין אדם יכול לו ליצר. הוא יותר חזק, הוא מלומד במלכודות, והוא הצליח להפיל אנשים מכל הסוגים, מבוגרים וצעירים, גברים ונשים, וגם אנשים בוגרים ורציניים שאיש לא היה מעלה על דעתו שהם עלולים ליפול.

ואימתי הקב"ה עוזר? רק כשאדם עושה את רצונו ית', ומתרחק לחלוטין משטח הסכנה. וכשהוא מוכרח להשתמש, הוא אינו עושה זאת ללא חסימה והגנה מוחלטת.

למי זה לא יקרה?

וישנה טעות נוספת. המשפט "לי זה לא יקרה" נאמר בדרך כלל ביחס לסיפורים המצמררים שנשמעים על פריקת עול רח"ל ועל בתים שמתפרקים.

לא מביאים בחשבון שמה שקורה מהשימוש באינטרנט הפרוץ, ברוב המקרים אינו מתבטא בדווקא בהידרדרות שניכרת חיזונית, אלא בקלקול פנימי שיש לו רמות שונות של ריקבון בעומק הנפש. וזה, לדאבונו, לא קורה רק במיעוט מסוים מהמקרים, אלא במקרים רבים מספור. וכמעט כולם מתחרטים ואוכלים את עצמם על הרגע שהם התחילו להשתמש בכלי האיום הזה.

ועל כך שכשהם שמעו את הוראתם הנחרצת של גדולי הדור שאסור להשתמש באינטרנט פרוץ אף לצרכי פרנסה, הם העדיפו לחמוק ולטעון שלא מדובר עליהם.

התובנות הללו מושרשות אצלנו היטב, אבל שגרת החיים, והחשש מלעורר עניין במקום העבודה, דוחים לעיתים מלעשות את הנדרש.

אנחנו מוכרחים להפנים שמדובר כאן בפיקוח נפש ואי אפשר עוד לדחות מחודש לחודש ומשנה לשנה.

רק אם נעשה את הכל בשביל להתרחק לחלוטין מהשטח המסוכן והאסור, הרי שבעזרתו ית' - לנו זה לא יקרה.

ועדת הרבנים לצביון מקומות העבודה
מענה הלכתי בענייני יחוד והנהגה במקומות עבודה
שע"י בתי הדין של מרן הגר"ש ואזנר זצוק"ל
ומרן הגר"נ קרליץ שליט"א 0722-722188

שעות המענה האנושי ימים א'-ה' בשעות 21:00-22:00
בשאר שעות היום ניתן להשאיר מספר לחזרה בתא הקולי (במקרים דחופים בלבד)
ניתן לקבל את פסקי הרבנים בענייני ההנהגה במקומות העבודה על ידי הודעה
בתא הקולי של הועדה. כמו כן ניתן להשיג במייל: 3660660@gmail.com

חוק עולמי לניחוק אינטרנט
אאוט-נט

ניתוק קליטת אינטרנט ממוחשבים ללא עלות
ע"י אנשי מקצוע בכל רחבי הארץ 0722-613-613

מוקד היעוץ המקצועי לחסימה כהלכה
במקומות העבודה 1599-550-330
למקומות עבודה - שלוחה 1, יעוץ ותמיכה בהתמודדות - שלוחה 5